

Arrest

nr. 348 315 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DETHEUX
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 2 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. DETHEUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 1 november 2022 binnenkwam, diende op 8 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 19 oktober 2022 werden de vingerafdrukken van verzoeker geregistreerd in Kroatië. Op 12 december 2022 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten daar Kroatië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen (RvV 18 juli 2023, nr. X).

1.3. Op 29 april 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 april 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/11/2022

Overdracht CGVS: 07/07/2023

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 13 februari 2025 van 08.45 uur tot 11.50 uur op de zetel van het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Kirundi machtig is. Uw advocaat, meester Julie Vanstalle, loco Alain Detheux was tijdens het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] november 1992 in Matana en verhuisde in 2008 naar Bujumbura. In 2019 ging u terug naar Matana en in 2020 terug naar Bujumbura. U behoort tot de etnische groep Tutsi en bent Protestants. Uw broer A [...] verblijft eveneens in België en diende een verzoek in om internationale bescherming.

In januari 2020 werkte u in Matana als sapproducent. Op een avond klopte P.G [...] alias K [...] aan uw deur en wilde hij blijven overnachten. Hij sloot de deur af, nam de sleutels en sprak de hele nacht over het leger aan de telefoon. Voor zijn vertrek bedreigde hij u: als u iemand zou vertellen dat hij daar had geslapen, zou hij u doden. Kort daarna doorzochten leden van de Imbonerakure uw huis maar vonden niets. Uit angst durfde u niet te zeggen dat K [...] had gelogeed. Later hoorde u dat er een beloning van 5 miljoen Burundese frank werd uitgelooft voor informatie over hem. Toen hij opnieuw aan uw deur stond, weigerde u te openen. Op 15 april 2020 werd K [...] samen met twee anderen vermoord. Kort daarna hoorde u van een professor die klant was bij u, genaamd D [...], dat de broer van K [...] gearresteerd was en dat er een lijst bestond met namen van mensen die met K [...] zouden hebben samengewerkt—waarop ook uw naam stond. Uit angst vluchtte u naar Bujumbura en dook daar twee jaar onder.

In 2022 dacht u dat het gevaar was geweken. U volgde een opleiding en werkte voor een reisagentschap. In augustus besloot u uw moeder te bezoeken in Matana. Daar werd u herkend door een Imbonerakure. Hij begon te roepen dat u samenwerkte met een rebel, dat u terugkwam van Rwanda met een journalist genaamd F.I [...] en dat u gearresteerd zou worden. Toen anderen zich aansloten, probeerde u te onderhandelen en bood u geld aan. Terwijl een van hen het geld telde, wist u te ontsnappen, een auto te nemen en terug naar Bujumbura te vluchten. Enkele dagen later doorzocht de politie het huis van uw zus E [...] op zoek naar u. Twee weken later kwamen agenten van de inlichtingendienst opnieuw en bedreigden haar en haar kinderen. E [...] waarschuwde u dat u Burundi moest verlaten, anders zou u worden gedood. Uw familie hielp bij het organiseren van uw vertrek. Uit angst voor uw leven verliet u uiteindelijk het land.

U verliet Burundi op 8 oktober 2022 legaal met uw eigen paspoort en reisde per vliegtuig naar Servië. Drie dagen later reisde u naar Bosnië en vervolgens Kroatië. In Kroatië deed u een verzoek om internationale bescherming op 19 oktober 2022, maar rondde deze procedure nooit af. U reisde verder naar Italië, Zwitserland, Frankrijk en arriveerde op 1 november 2022 in België. Op 8 november verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) uw diploma uit Burundi, (2) uw rijbewijs uit Burundi, (3) een foto van uw overleden broer.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging door leden van de Imbonerakure en de Burundese inlichtingendienst, kortom de Burundese autoriteiten. U stelt dat u wordt beschuldigd van samenwerking met een rebellenleider, wat heeft geleid tot bedreigingen, huiszoekingen, pogingen tot arrestatie en intimidatie van uw familie. U vreest dat u bij terugkeer naar Burundi ernstig gevaar loopt voor uw vrijheid en leven.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uw asielrelaas kan als ongeloofwaardig worden beschouwd omwille van de volgende redenen:

Ten eerste dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk in uw verzoek om inlichtingen dat K [...] bij u kwam aankloppen om te blijven logeren in januari 2020 en dat hij uw zussen kende. Na een paar uur herkende u hem pas en wist u dat het K [...] was omdat hij niet ver van u woonde. Omstreeks 4 uur in de nacht vertrok K [...] uit uw huis en vroeg hij u of u hem herkende. U repliceerde met 'ja'. Hij zei dat indien u dit tegen de politie zou zeggen, hij u zou vermoorden (Verzoek om Inlichtingen dd. 24.11.2023, p. 16). Echter verklaarde u nadien op het CGVS dat u geen idee had wie K [...] was toen hij bij u logeerde. Pas twee dagen nadat K [...] bleef slapen in uw huis vertelde de politie dat u ervan verdacht werd een rebel genaamd K [...] te hebben laten logeren. U had hiervoor zelf geen idee wie hij was. Er werd u gevraagd of u K [...] al ooit gehoord of gezien had voordat hij bij u kwam aankloppen om te logeren, u repliceerde met 'nee' (NPO dd. 13.02.2025, p. 13, 14, 15). Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en onlogisch zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart namelijk dat een klant van u, een professor genaamd D [...], u waarschuwde dat u gezocht werd omdat u geassocieerd werd met K [...]. Hij vertelde u dat uw naam op een lijst met verdachten stond en dat K [...] zelf werd gedood op 15 april 2020. Iedereen op deze lijst was reeds gearresteerd of werd nog gezocht. D [...] wist dit omdat hij zelf Imbonerakure was en bij de CNDD-FDD hoorde. D [...] vertelde u in een telefonisch gesprek dat u moest vluchten en dat indien u zou blijven, u vermoord zou worden (NPO dd. 13.02.2025, p. 12 en 16). Wanneer er gevraagd wordt waarom D [...] u zou waarschuwen terwijl hij zelf Imbonerakure was en bij de CNDD-FDD hoorde repliceert u dat hij wist dat u enkel sapproducent was en geen lid was van een politieke partij. Er wordt vervolgens opgemerkt dat hij op geen enkel manier zou kunnen weten dat u niets met rebellen te maken had. U repliceerde hierop dat jullie elkaar af en toe zagen en samen dronken (NPO dd. 13.02.2025, p. 16). U dook vervolgens onder in Bujumbura. Gedurende twee jaar durfde u niet naar buiten te gaan. Tot u op een bepaald moment dacht dat u niet meer gezocht werd. U besloot op bezoek te gaan bij uw moeder in Matana maar kwam er Imbonerakure tegen die u meteen herkenden. Ze riepen dat u terugkwam en samenwerkte met een journalist genaamd F.I [...] en wilden u arresteren (NPO dd. 13.02.2025, p. 12). Het feit dat D [...] u liet weten dat u moest vluchten en dat u anders vermoord kon worden staat haaks op het feit dat u op een bepaald moment na twee jaar ondergedoken te zijn dacht dat u niet meer in gevaar was. U zou minstens aan D [...] hebben kunnen vragen of u nog steeds in gevaar was – u had namelijk zijn telefoonnummer want hij belde u in april 2020 om u voor de dood te waarschuwen. U verklaart ook een goede band met hem te hebben omdat jullie af en toe iets samen dronken (NPO dd. 13.02.2025, p. 12).

In elk geval dient te worden vastgesteld dat u tot oktober 2022 in Burundi hebt gewoond en dat de problemen die u beweert te hebben gehad met uw autoriteiten, niet geloofwaardig werden geacht (zie hierboven). Gelet op het voorgaande en aangezien de problemen aan de basis van uw verzoek om bescherming niet werden bewezen, dient te worden vastgesteld dat niets in uw profiel een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi kan bewijzen.

Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort dat in september van 2022 werd uitgereikt, terwijl u sinds 2020 een voortvluchtige bent die gezocht wordt door de Burundese inlichtingendiensten, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. U verklaart dat uw zus uw paspoort heeft geregeld, maar moest zich nog steeds aanmelden bij de PAFE (police de l'air, des frontières et des étrangers) voor een foto en een handtekening in september van 2022 (NPO dd. 13.02.2025, p. 6). U concretiseert uw verklaring dat uw zus uw paspoort zou hebben 'geregeld' evenwel verder geenszins – dit blijft bij een blote bewering. Hoe dan ook dient geconcludeerd dat de Burundese autoriteiten u wel degelijk een paspoort op uw naam hebben afgeleverd in september 2022, dit ondanks uw bewering door deze zelfde autoriteiten te worden vervolgd. Deze bevreedende vaststelling wordt nog versterkt door het feit dat u verklaarde dat u wel degelijk gecontroleerd werd op de luchthaven: "Ik had een bril en een pet op om te vermijden dat ze mijn gezicht niet zouden herkennen." (NPO dd. 13.02.2025, p. 18). Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, ook al zegt u dat een vriend van uw zus u heeft geholpen om door de controle te komen (NPO dd. 13.02.2025, p. 18), is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft. Wat betreft uw – verder niet geconcretiseerde – verklaring, dat een vriend van uw zus 'geholpen' zou hebben op de luchthaven, dient tevens opgemerkt dat deze verklaringen geenszins overtuigen. Immers, geconfronteerd met de vaststelling dat het bevreedend is dat u met uw eigen paspoort reist, hoewel u beweerdelijk niet herkend mag worden, verklaarde u dat uw naam 'vermoedelijk' niet doorgegeven werd aan de medewerkers van de luchthaven en u een pet en bril aan had opdat u niet herkend zou worden (NPO dd. 13.02.2025, p. 18). Het gegeven dat u klaarblijkelijk evenmin zeker bent hoe het mogelijk is dat uw onder uw eigen naam, met uw eigen paspoort, kon passeren op de luchthaven te Bujumbura, en u slechts vermoedt dat uw naam niet werd doorgegeven aan de medewerkers van de

luchthaven, doet verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen – dat u hierover geen enkele zekerheid blijkt te hebben, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Immers, dat u zomaar – zonder te weten of uw naam al dan niet werd doorgegeven aan de medewerkers in de luchthaven – zich onder uw eigen identiteit, met uw eigen paspoort, aanbiedt bij de luchthavenautoriteiten – dit hoewel u reeds jaren vervolging vreest en omwille van deze vrees onderdook – overtuigt allerminst en doet enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. De vaststelling dat u zonder problemen onder uw eigen identiteit Burundi kunt verlaten, doet dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

Het Commissariaat-generaal kan niet geloven dat de Burundese autoriteiten een persoon die gezocht wordt omdat hij ervan verdacht wordt samengewerkt te hebben met rebellen zouden toestaan hun grondgebied te verlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) uw diploma uit Burundi, (2) uw rijbewijs uit Burundi, (3) een foto van uw overleden broer. De gegevens aanwezig in de eerste twee documenten staan niet ter discussie. Over het derde document dient opgemerkt te worden dat een foto van uw broer op geen enkele manier kan bewijzen op welke manier of in welke omstandigheden uw broer overleden zou zijn.

Uw advocaat wijst erop dat u zich beroept in het algemeen op uw Tutsi-etnie om uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Burundi te rechtvaardigen (NPO, dd. 13.02.2025, p. 20). De COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet in februari 2025, meldt echter dat de meeste journalisten en experts het eens zijn over het "bovenal politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die het doelwit zijn om politieke redenen, in het bijzonder hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij aan de macht. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-etnie op zich geen gegronde vrees voor vervolging, wat u betreft, rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u opstelden door u het grondgebied van Burundi legaal te laten verlaten, sterken het Commissariaat-generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 maart 2025. De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van 13 maart 2025 werden mee in rekening genomen bij het nemen van de beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een “inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten”.

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviséerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviséerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een “schijnbare rust”. Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.letraitementreseparlesautoritesnationalesaleursressortissantsderetourdanslepays20240621.pdf>) van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezers naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijf geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreed. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtsmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst mededelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese

onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1 e.v. van het Vluchtelingenverdrag aangevuld door artikel 1, lid 2, van het Protocol van 31 januari 1967;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 24 van EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker herneemt zijn vrees en benadrukt dat hij vervolging riskeert omwille van zijn Tutsi-etniciteit en omwille van het feit dat hij een tegenstander van het regime heeft geholpen.

Wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreft, betoogt verzoeker als volgt:

“10. Wat betreft K [...], verklaart verzoeker dat hij een kennis was. Voor januari 2020 had verzoeker hem enkel gezien op buurtfeesten, huwelijksfeesten, enz. maar niet met hem gesproken. Het was niet zijn vriend. Hij was ouder dan hem, en was dus niet binnen zijn vriendenkring.

De dag dat hij hem opnam, klopte K [...] op zijn deur, de verzoeker opende de deur een beetje en K [...] drong naar binnen. Hij nam zijn gsm, zodat verzoeker niemand kon bellen. Hij nam ook zijn sleutels, zodat verzoeker niet kon vluchten.

Verzoeker kon K [...] niet herkend omdat hij een bivakmuts droeg. Hij realiseerde zich echter dat hij een rebel was, en niet onmiddellijks. K [...] was aan het bellen. Uit zijn gesprek bleek duidelijk dat hij een rebel was. Verzoeker herkende hem echter niet omdat hij nog steeds een bivakmuts droeg.

Hij wist dat K [...] een rebel was - hoewel hij zijn pad niet meer had gekruist sinds hij in de opstand zat, noch had hij hem herkend toen hij thuis was. Hij kende hem nauwelijks van gezicht.

De redenering van de verwerende partij is gebaseerd op een incorrecte lezing van de verklaringen van verzoeker.

Inderdaad, is het niet alsof verzoeker K [...] echt “kende” of ooit “zag” (ze hebben nooit samen gepraat bij voorbeeld). Hij heeft hem ook niet herkend toen hij aan zijn deur klopte. Pas later kwam hij te leren wie hij was (een rebel).

Er dient te worden opgemerkt dat de feiten meer dan 5 jaar geleden plaatsvonden. Het is dus redelijk te verwachten dat de verklaringen van verzoeker niet altijd duidelijk zijn zo lang na de feiten.

In dit verband heeft de verwerende partij zijn verwachtingen te hoog gegrepen.

Deze interpretatie van zijn verklaringen is ook niet overeenkomstig met artikel 48/6 § 1 van de vreemdelingenwet en het CGVS-handvest voor het persoonlijk onderhoud (punt 9). De verwerende partij moest rekening houden met alle feiten, het context en het profiel van verzoeker in haar beoordeling – quod non.

Hoewel gebeurden de feiten heel lang geleden, werd verzoeker ondervraagd in details over een heel korte periode (een nacht). Hij was toen heel bang en zenuwachtig. Hij heeft sinds dat nacht in het geheim of in ballingschap moeten leven. Verzoeker is ook niet lang naar school geweest.

In elk geval zijn de door het CGVS aangehaalde misverstanden en onjuistheden onvoldoende om de realiteit van de feiten in twijfel te trekken. Volgens vaste rechtspraak:

« les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002).

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas:

« dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RvV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

De in punt III.1.d en III.2 genoemde objectieve informatie de vrees van verzoeker volledig bevestigt. Aldus, in toepassing van de rechtspraak van Uw Raad, zijn de vrees van verzoeker voldoende aangetoond.

11.

Wat betreft D [...], dient er te worden benadrukt dat hij geen vriend van verzoeker was. Hij was enkel een klant die naar zijn winkel kwam op marktdagen. Soms, zagen ze toevallig elkaar op cafés of restaurantjes. D [...] had ook zijn nummer. Dit, om hem te bellen voordat hij naar zijn winkel ging om te bevestigen dat verzoeker nog sap had of dat zijn winkel open was. Ze hadden dus een goede band, zonder hecht te zijn. Daarom, wist D [...] dat verzoeker geen rebel was. Hij zag verzoeker regelmatig op de markt. Hij wist dat hij bezig met zijn winkel was en dus geen rebel kon zijn. Verzoeker was te aanwezig op de markt om een rebel te zijn.

In het licht van de bovenstaande, is het geloofwaardig dat D [...] hem waarschuwde hoewel D [...] CNDD-FDD en Imbonerakure was.

Bovendien, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, is het begrijpelijk dat verzoeker, na twee jaar, dacht dat hij niet meer gezocht was.

Inderdaad, op dat moment was K [...] al overleden (vermoord). Verzoeker kon verwachten dat hij geen meer probleem zou kennen. K [...] was de reden verzoeker problemen met de autoriteiten kende. Hij was gezocht omdat de autoriteiten zaten achter K [...] aan. Omdat K [...] niet meer gezocht was, dacht verzoeker dat hij veilig was. Hij dacht dat omdat hij niet langer van nut voor de autoriteiten was, dat hij niet meer gezocht zou zijn.

Hoewel hij het mis had, dient er te worden opgemerkt dat zijn redenering wel knopte.

Het is ook begrijpelijk dat na twee jaar dacht verzoeker dat hij vrij zou zijn, in het bijzonder gezien hij onschuldig was.

De redenering van de tegenpartij is subjectief en houdt er geen rekening mee dat iedereen anders reageert, afhankelijk van hun persoonlijke ervaring.

Als geschreven in het Handboek over procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus volgens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen:

"40. De overweging van het subjectieve element impliceert noodzakelijkerwijs een beoordeling van de persoonlijkheid van de aanvrager, aangezien de psychologische reacties van individuen niet noodzakelijk identiek zijn in dezelfde omstandigheden." (vrije vertaling)³

Bovendien, ter herinnering, verliet verzoeker zijn schuilplaats om zijn zieke moeder te bezoeken. Het was de behoefte om haar te bezoeken, die al twee jaar ongerust was, die hem uiteindelijk uit zijn schuilplaats dreef. Hij miste ook zijn moeder.

Zijn beslissing om haar te bezoeken was gewoon menselijk.

De redenering van de verwerende partij is te strikt in dit verband, en moet verworpen worden.

Het hield geen rekening van de positie in dewelke verzoeker zich bevond.

Ten slotte, had verzoeker geen nieuws van D [...] na twee jaar. Ter herinnering was hij niet zijn vriend. Ze kon hem dus niet bellen om te vragen of het veilig was voor hem om zijn moeder te bezoeken. In tegenstelling, omdat D [...] Imbonerakure en lid van CNDD-FDD was, kon het gevaarlijk zijn om hem te waarschuwen voor zijn bedoelingen.

De grief van het CGVS is daarom ongegrond. Het is gebaseerd op een valse vooronderstelling.

12.

Wat betreft het legaal vertrek van verzoeker, gebruikte het CGVS het feit dat verzoeker Burundi legaal had verlaten om aan te voeren dat de Burundese autoriteiten niet de bedoeling hadden om hem te vervolgen.

Een dergelijk argument van de tegenpartij is niet zonder verbazing.

Er zij op gewezen dat de corruptie in Burundi van dien aard is dat het gebruikelijk is om de autoriteiten om te kopen om een paspoort te krijgen of bij het passeren van de luchthaven.

Burundi wordt gerangschikt als een van de meest corrupte landen ter wereld.⁴ In casu, moest verzoekers zus geld geven aan PAF (nu PNB), aan zowel politieagenten en burgers, voordat verzoeker binnen het gebouw kwam. In totaal, bleef hem maximum 15 minuten binnen. Zijn foto en vingerafdrukken werden genomen en hij gaf zijn ondertekening. Daarna, keerde hij terug naar de auto terwijl zijn zus binnenbleef om alle details te regelen. Het paspoort werd uitgegeven op dezelfde dag.

Verzoeker op de dag van vertrek alleen door de luchthavencontrole kon komen omdat hij hulp had van een smokkelaar. Deze smokkelaar, S [...], werd betaald door zijn zus en kocht de agenten en het personeel om.

Bovendien wijst niets erop dat zijn dossier reeds door de autoriteiten was doorgestuurd toen verzoeker vluchtte.

Tot slot stelt het Handboek over procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus volgens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen:

« 47. Un cas classique où la question se pose de savoir si les craintes du demandeur sont bien fondées est celui où l'intéressé possède un passeport national en cours de validité. On prétend parfois que la possession d'un passeport signifie que les autorités de délivrance n'ont pas l'intention de persécuter le titulaire, car, s'il en était autrement, elles ne lui auraient pas délivré de passeport. Bien que cela puisse être vrai dans certains cas, de nombreuses personnes ont utilisé un moyen légal pour sortir de leur pays, parce que c'était pour elles le seul moyen de s'évader, et elles n'ont jamais révélé leurs opinions politiques pour ne pas être inquiétées. 48. La Possession d'un passeport ne peut donc pas toujours être considérée comme une preuve de loyauté de la part de son titulaire, ni comme une indication de l'absence de crainte. Un passeport peut même être délivré à une personne qui est indésirable dans son pays d'origine, à seule fin de lui permettre de partir, et il y a aussi des cas où le passeport a été obtenu de manière illégale. Par conséquent, la simple possession d'un passeport national valide n'est pas un obstacle à la reconnaissance du statut de réfugié. »⁵

Het UNHCR heeft dan ook duidelijk gesteld dat het bezit van een geldig paspoort en het legaal verlaten van het land geen criteria kunnen zijn om de vrees voor vervolging van de betrokken personen in twijfel te trekken.

Verzoeker was dan ook verbaasd dat de wederpartij dit als argument kon gebruiken om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten niet de intentie hadden om hem te vervolgen."

Verder meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Vervolgens gaat verzoeker op uitgebreide wijze in op het risico dat volgt uit het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België voor iemand met de Burundese nationaliteit. Verzoeker betreft bij zijn betoog verscheidene artikelen, rechtspraak alsook de COI-focus inzake terugkeerders naar Burundi van CEDOCA van 21 juni 2024.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming met verwijzing naar de veiligheidssituatie waarbij verzoeker benadrukt dat personen met de Tutsi-etniciteit alsook vermeende politieke tegenstanders een risico lopen.

3.1.2. Op 13 april 2026 voegt de commissaris-generaal de volgende landeninformatie via een aanvullende nota:

- CEDOCA, "COI Focus Burundi: Situation Sécuritaire" van 17 december 2025;
- CEDOCA, "COI Focus Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays" van 17 december 2025.

3.1.3. Op 14 april 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met stukken waaruit blijkt dat zijn nichtje in Canada de internationale bescherming heeft verzocht terwijl zijn broer en zus in België hetzelfde deden. Tevens voegt verzoeker landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Burundi en de situatie van terugkeerders naar Burundi.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vervolging gelet op het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde (i), zijn overige verklaringen vaag zijn en logica ontberen (ii) en verzoeker op legale wijze het land kon verlaten ook al werd hij gezocht door de Burundese autoriteiten (iii).

De vergoelijkungen die verzoeker aanhaalt in zijn verzoekschrift kunnen geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Zo overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen zijn geloofwaardigheid ernstig ondermijnen:

"Ten eerste dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk in uw verzoek om inlichtingen dat K [...] bij u kwam aankloppen om te blijven logeren in januari 2020 en dat hij uw zussen kende. Na een paar uur herkende u hem pas en wist u dat het K [...] was omdat hij niet ver van u woonde. Omstreeks 4 uur in de nacht vertrok K [...] uit uw huis en vroeg hij u of u hem herkende. U repliceerde met 'ja'. Hij zei dat indien u dit tegen de politie zou zeggen, hij u zou vermoorden (Verzoek om Inlichtingen dd. 24.11.2023, p. 16). Echter verklaarde u nadien op het CGVS dat u geen idee had wie K [...] was toen hij bij u logeerde. Pas twee dagen nadat K [...] bleef slapen in uw huis vertelde de politie dat u ervan verdacht werd een rebel genaamd K [...] te hebben laten logeren. U had hiervoor zelf geen idee wie hij was. Er werd u gevraagd of u K [...] al ooit gehoord of gezien had voordat hij bij u kwam aankloppen om te logeren, u repliceerde met 'nee' (NPO dd. 13.02.2025, p. 13, 14, 15). Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij K [...] niet herkende toen hij bij hem thuis langskwam. De bestreden beslissing zou een verkeerde interpretatie van verzoekers verklaringen weerhouden. Verzoekers verweer is niet ernstig. De verklaringen van verzoeker zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar: verzoeker verklaarde initieel duidelijk dat hij K [...] bij hem thuis herkende om nadien het tegendeel te poneren. De nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht te bij te brengen zijn dan ook niet dienstig.

Verder stelt verzoeker dat deze gebeurtenissen vijf jaar geleden plaatsvonden, waardoor niet kan worden verwacht dat hij zich hierover steeds duidelijk kan uitspreken. De Raad merkt op dat, daargelaten dit tijdsverloop, van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt over de essentiële punten van zijn asielrelaas.

De omstandigheden dat verzoeker zenuwachtig was tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij Burundi al lang is ontvlucht en dat hij een geruime tijd niet naar school is gegaan, vormen verder geen afdoende verschoningsgronden voor zijn fundamenteel tegenstrijdige verklaringen.

Vervolgens wordt door de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen vaag en gebrekkig zijn:

" Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en onlogisch zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart namelijk dat een klant van u, een

professor genaamd D [...] , u waarschuwde dat u gezocht werd omdat u geassocieerd werd met K [...] . Hij vertelde u dat uw naam op een lijst met verdachten stond en dat K [...] zelf werd gedood op 15 april 2020. Iedereen op deze lijst was reeds gearresteerd of werd nog gezocht. D [...] wist dit omdat hij zelf Imbonerakure was en bij de CNDD-FDD hoorde. D [...] vertelde u in een telefonisch gesprek dat u moest vluchten en dat indien u zou blijven, u vermoord zou worden (NPO dd. 13.02.2025, p. 12 en 16). Wanneer er gevraagd wordt waarom D [...] u zou waarschuwen terwijl hij zelf Imbonerakure was en bij de CNDD-FDD hoorde repliceert u dat hij wist dat u enkel sapproducent was en geen lid was van een politieke partij. Er wordt vervolgens opgemerkt dat hij op geen enkel manier zou kunnen weten dat u niets met rebellen te maken had. U repliceerde hierop dat jullie elkaar af en toe zagen en samen dronken (NPO dd. 13.02.2025, p. 16). U dook vervolgens onder in Bujumbura. Gedurende twee jaar durfde u niet naar buiten te gaan. Tot u op een bepaald moment dacht dat u niet meer gezocht werd. U besloot op bezoek te gaan bij uw moeder in Matana maar kwam er Imbonerakure tegen die u meteen herkenden. Ze riepen dat u terugkwam en samenwerkte met een journalist genaamd F.I [...] en wilden u arresteren (NPO dd. 13.02.2025, p. 12). Het feit dat D [...] u liet weten dat u moest vluchten en dat u anders vermoord kon worden staat haaks op het feit dat u op een bepaald moment na twee jaar ondergedoken te zijn dacht dat u niet meer in gevaar was. U zou minstens aan D [...] hebben kunnen vragen of u nog steeds in gevaar was – u had namelijk zijn telefoonnummer want hij belde u in april 2020 om u voor de dood te waarschuwen. U verklaart ook een goede band met hem te hebben omdat jullie af en toe iets samen dronken (NPO dd. 13.02.2025, p. 12)."

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker zijn betoog dat hij bevriend was met D [...] en deze daarom wist dat verzoeker geen politiek dissident was. De Raad merkt op dat het dat verzoeker en D [...] elkaar af en toe zagen er geen sprake was van een bijzonder nauwe band, hetgeen tevens wordt beaamd in het verzoekschrift. Dat D [...] op basis van deze beperkte verstandhouding verzoekers onschuld zou aannemen en vervolgens zijn eigen organisatie zou verraden door informatie door te spelen aan verzoeker is niet aannemelijk.

Vervolgens poneert verzoeker dat het wel degelijk aannemelijk is dat hij dacht na twee jaar veilig te zijn. Bovendien miste hij zijn moeder. Wat de reden ook mag zijn dat verzoeker dacht veilig te zijn, de bestreden beslissing overweegt op goede gronden dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen contact opnam met D [...] om na te gaan of hij nog werd gezocht door de Burundese veiligheidsdiensten. Hieromtrent verklaart verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij D [...] niet kon vertrouwen gezien hij lid was van de Imbonerakure. Dit verweer is niet logisch. Immers was het net D [...] die verzoeker zijn leven redde door hem te waarschuwen, en dit omwille van de verstandhouding die ze hadden. Dat verzoeker plots verklaart dat hij D [...] niet kon vertrouwen slaat nergens op en staat in schril contrast met zijn eerdere verklaringen hieromtrent (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12-13).

Tot slot besluit de bestreden terecht dat verzoekers vertrek uit Burundi niet strookt met zijn vooropgestelde vrees:

"Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort dat in september van 2022 werd uitgereikt, terwijl u sinds 2020 een voortvluchtige bent die gezocht wordt door de Burundese inlichtingendiensten, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. U verklaart dat uw zus uw paspoort heeft geregeld, maar moest zich nog steeds aanmelden bij de PAFE (police de l'air, des frontières et des étrangers) voor een foto en een handtekening in september van 2022 (NPO dd. 13.02.2025, p. 6). U concretiseert uw verklaring dat uw zus uw paspoort zou hebben 'geregeld' evenwel verder geenszins – dit blijft bij een blote bewering. Hoe dan ook dient geconcludeerd dat de Burundese autoriteiten u wel degelijk een paspoort op uw naam hebben afgeleverd in september 2022, dit ondanks uw bewering door deze zelfde autoriteiten te worden vervolgd. Deze bevreedende vaststelling wordt nog versterkt door het feit dat u verklaarde dat u wel degelijk gecontroleerd werd op de luchthaven: "Ik had een bril en een pet op om te vermijden dat ze mijn gezicht niet zouden herkennen." (NPO dd. 13.02.2025, p. 18). Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, ook al zegt u dat een vriend van uw zus u heeft geholpen om door de controle te komen (NPO dd. 13.02.2025, p. 18), is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft. Wat betreft uw – verder niet geconcretiseerde – verklaring, dat een vriend van uw zus 'geholpen' zou hebben op de luchthaven, dient tevens opgemerkt dat deze verklaringen geenszins overtuigen. Immers, geconfronteerd met de vaststelling dat het bevreedend is dat u met uw eigen paspoort reist, hoewel u beweerdelijk niet herkend mag worden, verklaarde u dat uw naam 'vermoedelijk' niet doorgegeven werd aan de medewerkers van de luchthaven en u een pet en bril aan had opdat u niet herkend zou worden (NPO dd. 13.02.2025, p. 18). Het gegeven dat u klaarblijkelijk evenmin zeker bent hoe het mogelijk is dat uw onder uw eigen naam, met uw eigen paspoort, kon passeren op de luchthaven te Bujumbura, en u slechts vermoedt dat uw naam niet werd doorgegeven aan de medewerkers van de luchthaven, doet verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen – dat u hierover geen enkele zekerheid blijkt te hebben, doet volledig afbreuk aan de

geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Immers, dat u zomaar – zonder te weten of uw naam al dan niet werd doorgegeven aan de medewerkers in de luchthaven – zich onder uw eigen identiteit, met uw eigen paspoort, aanbiedt bij de luchthavenautoriteiten – dit hoewel u reeds jaren vervolging vreest en omwille van deze vrees onderdook – overtuigt allerminst en doet enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. De vaststelling dat u zonder problemen onder uw eigen identiteit Burundi kunt verlaten, doet dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de algemene corruptiegraad in Burundi om zo te stellen dat het gebruikelijk is om de autoriteiten om te kopen om een paspoort te verkrijgen. Een zulke algemeenheid verklaart geenszins hoe verzoeker een paspoort kon verkrijgen van de Burundese autoriteiten terwijl hij naar eigen zeggen door diezelfde autoriteiten werd vervolgd.

Evenmin kan verzoeker zijn weinig geloofwaardige vertrek op de luchthaven verklaren door te stellen dat hij werd geholpen door een smokkelaar die iedereen omkocht. Ten eerste merkt de Raad op dat verzoeker dit naliel te expliciteren tijdens het persoonlijke onderhoud. Dat verzoeker dit nu pas concretiseert, na het vernemen van de negatieve beslissing doet alvast afbreuk aan de overtuigingskracht van dit betoog. Ten tweede acht de Raad het weinig waarschijnlijk dat deze smokkelaar in staat was om alle medewerkers en agenten in de luchthaven om te kopen waarmee verzoeker in contact kwam. Bovendien dringt de vraag zich op waarom verzoeker zich onherkenbaar zou moeten maken indien de smokkelaar iedereen had omgekocht. Het verweer van verzoeker overtuigt op dit punt niet.

Nog stelt verzoeker dat het niet zeker is dat zijn naam werd verspreid door de autoriteiten. Een zulk speculatieve stelling valt bezwaarlijk te rijmen met de verklaring van verzoeker dat hij actief werd gezocht door de politie en de inlichtingendiensten (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p.12). Dat verzoeker enerzijds actief werd gezocht door de inlichtingendiensten maar dat deze anderzijds zouden nalaten om verzoekers naam door te geven aan de luchthavenautoriteiten is weinig aannemelijk.

In zijn aanvullende nota betoogt verzoeker dat zijn nichtje in Canada een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en zijn broer en zus in België. Het loutere feit dat zijn familieleden internationale verzoeken om bescherming hebben ingediend werpt geen ander licht op de ongeloofwaardigheid van verzoekers eigen verklaringen, temeer daar er evenmin geloof wordt gehecht aan de verklaringen van zijn broer.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

In zoverre verzoeker nog poneert dat hij een risicoprofiel heeft bij terugkeer naar Burundi wegens zijn asielaanvraag in België, oordeelt de Raad dat, na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming (COI Focus “Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays” van 17 december 2025), niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek, een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers eerdere problematiek met de autoriteiten en blijkt uit geen enkel element dat hij op heden in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten zou staan omwille van zijn vermeende (toegeschreven) politieke overtuigingen voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi, dan wel sinds zijn aankomst in België.

Wat betreft de Tutsi-etnie van verzoeker, overweegt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025). De Raad besluit dat dit element *in casu* op zich, dan wel in combinatie met enig ander element van het onderhavige geval, niet volstaat om de vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

3.4. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet beroept op zijn vluchtmotieven en zijn voorgehouden risicoprofiel omwille van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft, en dat verzoeker zijn vrees in dit verband *in concreto* aannemelijk dient te maken, waartoe hij in gebreke blijft.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere dienstige concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*". Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, punt 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, punt 43).

Te dezen verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat er in Burundi actueel geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift en aanvullende nota niet aan dat uit de beschikbare landeninformatie verkeerdelijk wordt besloten dat het geweld dat zich voordoet in Burundi in wezen doelgericht en politiek van aard is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat burgerdoden hoofdzakelijk te betreuren vallen bij aanvallen die hen specifiek viseren.

Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en verzoeker toont evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP